

9 Μαρτίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ Α. ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 296/91, 304/91, 305/91, 360/91,
368/91, 398/91, 436/91, 448/91, 467/91)

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Η ερμηνεία περί την κατοχή τους, έργο της Ε.Δ.Υ..
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Συλλογή πληροφοριών από τον προϊστάμενο — Σύννομη — Οι συστάσεις ξεχωριστό στοιχείο κρίσης.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Προσόν γνώσεως ξένης γλώσσας, που προβλεπόταν απαιτούμενο και στην προηγούμενη θέση — Το σχετικό πόρισμα στη Δημοκρατία v. Πογιατζή — Τεκμήριο κατοχής του.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Αιτιολογία — Άρθρο 35(4), του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Τι είναι δέουσα αιτιολογία — Νομολογία και η κριθείσα περίπτωση αναιτιολόγητων συστάσεων, όπου μεταξύ ίσων υποψηφίων συστήθηκαν οι έχοντες μικρότερη αρχαιότητα.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Ουσιώδες στοιχείο κρίσεως — Βαρύνουσα σημασία μεταξύ ίσων υποψηφίων σε αξία και προσόντα.

Με τις συναφείς και συνεκδικασθείσες προσφυγές, προσβλήθηκε η

προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Γεωργικού Επιθεωρητή 1ης τάξεως, Τμήμα Γεωργίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

5

1. Η ερμηνεία και εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας, ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ. και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, αν η κρίση της ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν.

10

Ενόψει των προνοιών του σχεδίου υπηρεσίας εδώ για πιστοποιητικό "ανεγνωρισμένου Κολλεγίου", κρίνεται ότι ορθά θεωρήθηκαν οι αιτητές, ότι δεν κατείχαν το πρόσθετο προσόν, αφού τα πιστοποιητικά τους δεν ήταν από αναγνωρισμένα Κολλέγια, σ' αντίθεση μ' εκείνο του ενδιαφερόμενου μέρους. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με το θέμα αυτό, ήταν εύλογα επιτρεπτή.

15

2. Δεν φαίνεται πουθενά, ότι ο Αναπληρωτής Διευθυντής θεώρησε ότι δεν μπορούσε να στηριχθεί στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων. Εκείνο που συνάγεται είναι ότι, για να σχηματίσει καλύτερη και πιο σίγουρη εικόνα για τους υποψηφίους, δεδομένου ότι οι αξιολογήσεις τους προέρχονταν από διαφορετικούς Αξιολογούντες Λειτουργούς, αποφάσισε να συλλέξει και άλλες πληροφορίες γι' αυτούς. Η ενέργεια αυτή όχι μόνο δεν αντίκειται στο Νόμο, αλλά ήταν και η ορθή, λαμβανομένου υπόψη ότι οι συστάσεις του Προϊσταμένου αποτελούν ξεχωριστό στοιχείο κρίσης και όχι απλά αναπαραγωγή των μετρήσιμων ή απτών στοιχείων των φακέλων.

20

25

Επιπλέον, σύσταση που βασίζεται μόνο στα όσα θα μπορούσε και η Ε.Δ.Υ. από μόνη της να εντοπίσει από τους φακέλους, έχει μηδαμινή σημασία.

30

3. Αναφορικά και με το προσόν της καλής γνώσης της Αγγλικής απαιτείτο και από το Σχέδιο Υπηρεσίας της προηγούμενης θέσης που κατείχαν οι υποψήφιοι. Υπό τις περιστάσεις και σύμφωνα με την υπόθεση *Δημοκρατίας ν. Πάμπου Πογιατζή*, το θέμα δεν έρχετο περαιτέρω διερεύνησης.

35

4. Σύμφωνα με το Άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90), η Ε.Δ.Υ., κατά τη διενέργεια προαγωγών, λαμβάνει δεόντως υπόψη τις αιτιολογημένες συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος, στο οποίο υφίσταται η κενή θέση.

40

5 Δεν υπάρχει συγκεκριμένος ορισμός για το τι είναι δέουσα αιτιολογία, αλλά συναρτάται με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε περίπτωσης. Μία δεόντως αιτιολογημένη σύσταση θα πρέπει ν' αποκαλύπτει όχι μόνο τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε, αλλά επίσης και τους λόγους της προτίμησης των συστηθέντων, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου οι υποψήφιοι, όπως αποκαλύπτεται από τα αντικειμενικά στοιχεία των φακέλων τους, είναι περίπου ίσοι μεταξύ τους, ή σε περιπτώσεις, όπου η σύσταση δεν συνάδει πλήρως με την εικόνα που παρουσιάζουν οι φακέλοι των υποψηφίων.

10 Από το πλήρες κείμενο των συστάσεων του Αναπληρωτή Διευθυντή, δεν αποκαλύπτονται οι λόγοι της προτίμησης των συστηθέντων ενδιαφερομένων μερών, αντί ορισμένων από τους αιτητές.

15 Η αρχαιότητα είναι, σύμφωνα με το Νόμο, ένα από τα ουσιώδη στοιχεία κρίσεως σε περίπτωση προαγωγών.

20 Η γενική αναφορά του Αναπληρωτή Διευθυντή ότι συνέλεξε πληροφορίες για τους υποψηφίους και ότι έλαβε επίσης, υπόψη την τρέχουσα επίδοσή τους για το έτος 1990, δεν συμπληρώνει το κενό υπό τις περιστάσεις, αφού δεν αποκαλύπτονται οι λόγοι της προτίμησης των ενδιαφερομένων μερών των οποίων ο αιτητής υπερείχε σε αρχαιότητα. Οι συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή δεν πληρούν την απαίτηση της αιτιολογημένης σύστασης.

25 5. Η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους. Το συμπέρασμά της όμως, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος έχει εξαιρετές Εμπιστευτικές Εκθέσεις δεν υποστηρίζεται από το περιεχόμενο του εμπιστευτικού φακέλου του, από το οποίο φαίνεται ότι μόνο στις τρεις τελευταίες από αυτές αξιολογήθηκε ως εξαιρετος.

35 *Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

40 *Παπαϊωάννου κ.ά ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 659,*

Δημοκρατία ν. Πογιατζή (1992) 4 Α.Α.Δ. 422,

Παντελάκη κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1686,

Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 77.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση με την οποία προάχθηκαν στη θέση Γεωργικού Επιθεωρητή 1ης Τάξης, Τμήμα Γεωργίας, τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των αιτητών. 5

Χ. Πογιατζής, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 296/91.

10

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 304/91, 305/91 και 368/91.

Χρ. Κιτρομηλίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 360/91.

15

Μ. Σάββα, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 398/91.

Ε. Οδυσσέως, για την Αιτήτρια στη Υπόθεση Αρ. 436/91.

Α. Αλεξάνδρου, για Τ. Παπαδόπουλο, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 448/91. 20

Ε. Ευσταθίου, για τους Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 467/91.

Μ. Ραφτόπουλος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για την Καθ' ης η αίτηση. 25

Στ. Χαραλάμπους, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Νεόφυτο Κυρνή.

30

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Αργυρό Αργυρού, ενδιαφερόμενο μέρος σ' όλες τις προσφυγές, εκτός της 436/91.

Καμία εμφάνιση για όλα τα άλλα Ενδιαφερόμενα μέρη.

35

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές, οι οποίες συνεκδικάστησαν γιατί παρουσιάζουν κοινά νομικά και πραγματικά στοιχεία, επιδιώκεται η ανύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 8/3/91, με την οποία προάχθηκαν στη θέση Γεωργικού Επιθεωρητή 1ης Τάξης, Τμήμα Γεωργίας, από 15/2/91, 40

τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των αιτητών.

5 Τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι: 1) Νεόφυτος Κυρνής, 2) Ευαγόρας Ι. Λοϊζίδης, 3) Ευρυπίδης Γεωργίου, 4) Αργυρός Π. Αργυρού, και 5) Ανδρέας Αντωνίου.

10 Με την προσφυγή 436/91, προσβάλλεται η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 1) και 5) μόνο. Με τις υπόλοιπες προσφυγές, προσβάλλεται η προαγωγή όλων των ενδιαφερομένων μερών.

15 Τα γεγονότα που αφορούν τις υποθέσεις, είναι τα ακόλουθα: Με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσιικών Πόρων, ημερομηνίας 30/10/90, ζητήθηκε η πλήρωση 5 κενών θέσεων Γεωργικού Επιθεωρητή 1ης Τάξης, στο Τμήμα Γεωργίας (η θέση). Η θέση είναι Προαγωγής και η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε στις 12/11/90, να επιληφθεί του θέματος σε άλλη συνεδρία της, στην οποία να κληθεί να παραστεί και ο Αναπληρωτής Διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας. Κατά τη συνεδρία της, ημερομηνίας 21/12/90, η Ε.Δ.Υ., αφού έκρινε ότι προάξιμοι ήταν 119 υποψήφιοι, επαναββαίωσε προηγούμενες αποφάσεις της αναφορικά με θέματα που 20 ήγειραν ορισμένοι υποψήφιοι για τις εμπιστευτικές εκθέσεις τους. Ακολούθως, ασχολούμενη με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να αγνοήσει τις τροποποιήσεις που 25 έχαιμαν Προσυπογράφοντες Λειτουργοί σε ορισμένες από αυτές, χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της παραγράφου 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων και στη συνέχεια άκουσε τις συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή, ο οποίος σύστησε για προαγωγή τον αιτητή Μιχαλάκη Μαυρομμάτη (προσφυγή 305/91) και τα ενδιαφερόμενα μέρη 2, 3, 4 και 5. Μετά την αποχώρηση του Αναπληρωτή 30 Διευθυντή, η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και έκρινε ότι 10 από τους υποψηφίους, διέθεταν το πρόσθετο προσόν του σχεδίου υπηρεσίας. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν οι αιτητές Αδαμίδης και Σολωμού (προσφυγές 296/91 και 467/91) και το ενδιαφερόμενο μέρος 5, Ανδρέας Αντωνίου.

35 Ακολούθως η Ε.Δ.Υ., αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, επέλεξε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη, αφού ανέφερε ότι δεν μπόρεσε να υιοθετήσει τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή αναφορικά με τον υποψήφιο Μαυρομμάτη (αιτητή) και 40 αντί αυτού επέλεξε το Νεόφυτο Κυρνή (ενδιαφερόμενο μέρος 1) (Παράρτημα 3).

Κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 7/2/91, η Ε.Δ.Υ. όρισε ως ημερομηνία ισχύος της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών, τις

15/2/91.

Οι προαγωγές δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 8/3/91 και ακολούθησαν οι παρούσες προσφυγές.

5

Από τους δικηγόρους των αιτητών προβλήθηκαν διάφοροι ισχυρισμοί, που άλλοι είναι κοινοί και αφορούν όλες τις προσφυγές και άλλοι όχι. Οι κοινοί ισχυρισμοί αφορούν τις συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή, την έλλειψη δέουσας έρευνας και την ανεπάρκεια της αιτιολογίας της επίδικης απόφασης. Όλοι οι αιτητές ισχυρίστηκαν επίσης, ότι υπερέχουν των ενδιαφερομένων μερών.

10

Θα εξετάσω πρώτα ορισμένους ισχυρισμούς που εγέρθηκαν αναφορικά με το πρόσθετο προσόν.

15

Ο αιτητής στην υπόθεση 305/91, ισχυρίστηκε ότι κατέχει πρόσθετο προσόν και ότι η Ε.Δ.Υ., πεπλανημένα θεώρησε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος 5 κατείχε τέτοιο προσόν ενώ ο αιτητής όχι. Ο αιτητής Φωκά (προσφυγή 467/91), επίσης ισχυρίστηκε ότι κατείχε πρόσθετο προσόν. Ο δικηγόρος του αιτητή στην υπόθεση 448/91, ισχυρίστηκε ότι κανένας από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν κατείχε το πρόσθετο προσόν, αφού δεν κατείχε δίπλωμα ή πιστοποιητικό αναγνωρισμένου κολλεγίου στη Γεωπονία.

20

25

Η παράγραφος (4) του σχεδίου υπηρεσίας προνοεί τα ακόλουθα:

“Δίπλωμα ή πιστοποιητικόν ανεγνωρισμένου Κολλεγίου εις την Γεωπονίαν ή εις θέμα σχετικόν με τας δραστηριότητας του Τμήματος Γεωργίας θα θεωρήται ως πρόσθετον προσόν.”

30

Η Ε.Δ.Υ. έκρινε (πρακτικά ημερομηνίας 21/12/90), ότι το πρόσθετο προσόν διέθεταν 10 υποψήφιοι, ανάμεσα στους οποίους οι αιτητές Αδαμίδης και Σολωμού (προσφυγές 296/91 και 467/91) και το ενδιαφερόμενο μέρος 5, Ανδρέας Αντωνίου.

35

Ενόψει των προνοιών του σχεδίου υπηρεσίας για πιστοποιητικό “ανεγνωρισμένου Κολλεγίου”, κρίνω ότι ορθά θεωρήθηκαν οι αιτητές ότι δεν κατείχαν το πρόσθετο προσόν αφού τα πιστοποιητικά τους δεν ήταν από αναγνωρισμένα Κολλέγια, σ’ αντίθεση μ’ εκείνο του ενδιαφερόμενου μέρους.

40

Ο αιτητής Μαυρομάτης, όπως φαίνεται από το φάκελό του (Τεκμήριο 3(α), ερυθρά 15 και 16), παρακολούθησε το 1975, τρίμηνη

σειρά μαθημάτων στο Ισραήλ, για θέματα Γεωργικών Εφαρμογών και Χρήσεως Λιπασμάτων. Το πιστοποιητικό που του απενεμήθη είναι από τα Υπουργεία Εξωτερικών και Γεωργίας του Ισραήλ.

5

Ο αιτητής Φωκάς, όπως φαίνεται από το φάκελό του (Τεκμήριο 9(γ), ερυθρό 4), εκπαιδεύτηκε στη χρήση εκρηκτικών υλών για ανάτιναξη "καυκάλας". Δεν υπάρχει σχετικό πιστοποιητικό στο φάκελό του, ο αιτητής όμως ανέφερε στην αγόρευσή του ότι το πιστοποιητικό εκδόθηκε το 1965 από το Τμήμα Μεταλλείων.

10

Το ενδιαφερόμενο μέρος Αντωνίου, παρακολούθησε τετράμηνη σειρά μαθημάτων για την Άρδευση Γεωργικών Φυτών (Irrigation of Agricultural Crops) και του απενεμήθη σχετικό πιστοποιητικό από το Πανεπιστήμιο Novi Sad της Γιουγκοσλαβίας.

15

Η ερμηνεία και εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας, ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ. και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η κρίση της ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν.

20

Ενόψει των προνοιών του σχεδίου υπηρεσίας για πιστοποιητικό "ανεγνωρισμένου Κολλεγίου", κρίνω ότι ορθά θεωρήθηκαν οι αιτητές ότι δεν κατείχαν το πρόσθετο προσόν αφού τα πιστοποιητικά τους δεν ήταν από αναγνωρισμένα Κολλέγια, σ' αντίθεση μ' εκείνο του ενδιαφερόμενου μέρους. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με το θέμα αυτό, ήταν εύλογα επιτρεπτή και οι ισχυρισμοί των αιτητών απορρίπτονται.

25

Θα εξετάσω τώρα τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν αναφορικά με τις συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή.

30

Ο λόγος αυτός ακυρότητας, προβλήθηκε σε όλες τις προσφυγές, εκτός της 305/91, όπου ο αιτητής Μαυρομμάτης είχε συστηθεί από τον Αναπληρωτή Διευθυντή. Οι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν για το θέμα αυτό είναι διάφοροι. Στις υποθέσεις 360/91 και 398/91, οι δικηγόροι υποστήριξαν ότι αφού η Ε.Δ.Υ. επαναβεβαίωσε τις αποφάσεις της που έλαβε σε άλλη προηγούμενη διαδικασία, στην οποία δε συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή το ενδιαφερόμενο μέρος 5, ο Αναπληρωτής Διευθυντής, ο οποίος ενεργούσε τότε και ως Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής, δεν μπορούσε τώρα να συστήσει τον υποψήφιο αυτό.

40

Κρίνω τον ισχυρισμό αυτό τελείως αστήριχτο. Το σχετικό μέρος των πρακτικών έχει ως εξής:

“Στη συνέχεια η Επιτροπή επαναβεβαίωσε τις αποφάσεις της που λήφθηκαν στα πλαίσια προηγούμενης διαδικασίας για πλήρωση άλλων ίδιων θέσεων, σ’ ό,τι αφορά τις παραστάσεις ορισμένων υποψηφίων αναφορικά με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις τους. (Συνεδριάσεις Επιτροπής με ημερομηνίες 31.8.90, 13.9.90, 25.9.90 Θέματα 5, 21 και 3, αντίστοιχα, των πρακτικών).” 5

Προσεκτική ανάγνωση του πιο πάνω αποσπάσματος, αποκαλύπτει ότι οι αποφάσεις τις οποίες επαναβεβαίωσε η Ε.Δ.Υ., ήταν μόνο αυτές που αφορούσαν τις παραστάσεις ορισμένων υποψηφίων αναφορικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις τους και όχι οποιοδήποτε άλλο θέμα. Η παρούσα ήταν εντελώς ξεχωριστή και ανεξάρτητη διαδικασία, που έγινε μάλιστα με βάση άλλο Νόμο και δε θα μπορούσε οπωσδήποτε η Ε.Δ.Υ. να στηριχθεί ούτε στην έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, ούτε στις συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή που έγιναν στην προηγούμενη περίπτωση· ο δε Διευθυντής, κατά τη διενέργεια των συστάσεών του, όφειλε να λάβει υπόψη και τους 119 υποψηφίους που κρίθηκαν προάξιμοι και, συνεπώς, και το ενδιαφερόμενο μέρος 5. Ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται. 10 15 20

Ορισμένοι από τους αιτητές ισχυρίστηκαν ότι οι συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή πάσχουν, γιατί ο τελευταίος ενεργώντας κάτω από πλάνη, θεώρησε ότι οι συστηθέντες διέθεταν το πρόσθετο προσόν του σχεδίου υπηρεσίας. Τον ισχυρισμό τους αυτό βασίζουν στο γεγονός ότι, ενώ ανέφερε ότι έλαβε υπόψη, κατά τη διενέργεια των συστάσεών του, το πρόσθετο προσόν, σύστησε υποψηφίους που δεν το διέθεταν. 25

Οι συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή ήταν οι ακόλουθες:

“Οι υπάλληλοι με α/α 1-119 στον κατάλογο των υποψηφίων διαθέτουν όλα τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα, συμπεριλαμβανομένης πολύ καλής γνώσης της Ελληνικής και καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας. Από αυτούς, με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα -, συστήνει για προαγωγή τους Ευαγόρα Λοιζίδη, Μιχαλάκη Μαυρομμάτη, Ευρωπίδη Γεωργίου, Αργυρό Αργυρού και Ανδρέα Αντωνίου. Για να προβεί στις συστάσεις του στηρίχθηκε στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων καθώς και στο πρόσθετο προσόν που προνοεί το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, σημείωσε όμως ότι οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υπαλλήλων έγιναν από διαφορετικούς Αξιολογούντες Λειτουργούς και για το λόγο αυτό έχει συλλέξει πληροφορίες για όλους τους υπαλλήλους, που αφορούν όλη την περίοδο της υπη- 30 35 40

ρεσίας τους. Επίσης έλαβε υπόψη και την τρέχουσα απόδοσή τους κατά το 1990.”.

5 Είναι φανερό ότι το πρόσθετο προσόν ήταν ένα μόνο από τα στοιχεία τα οποία ο Αναπληρωτής Διευθυντής έλαβε υπόψη του κατά τη διενέργεια των συστάσεών του και όχι το μοναδικό. Ούτε ανέφερε πουθενά ότι επέλεξε, για τη σύστασή του, υποψηφίους που είχαν το πρόσθετο προσόν. Οι συστάσεις του έγιναν με βάση όλους τους παράγοντες που ανέφερε. Ο ισχυρισμός αυτός κρίνεται αβά-
10 σιμος και απορρίπτεται.

Ο δικηγόρος του αιτητή στην υπόθεση 296/91 ισχυρίστηκε επί-
σης ότι οι συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή πάσχουν και για
το λόγο ότι πεπλανημένα θεώρησε ότι δεν μπορούσε να στηριχθεί
15 στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και ζήτησε πληροφο-
ρίες από τους προϊσταμένους τους. Ο δικηγόρος των αιτητών στις
υποθέσεις 304/91 και 368/91, ισχυρίστηκε ότι η ενέργεια αυτή του
Διευθυντή δεν προνοείται από το Νόμο και ότι δεν μπορούσε να
αντικαταστήσει το περιεχόμενο των εμπιστευτικών εκθέσεων με δι-
20 κές του προσωπικές γνώσεις και άγνωστες πληροφορίες.

Δε συμφωνώ με τις πιο πάνω θέσεις. Δε φαίνεται πουθενά ότι
ο Αναπληρωτής Διευθυντής θεώρησε ότι δεν μπορούσε να στηρι-
χθεί στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων. Εκείνο που συ-
25 νάγεται είναι ότι, για να σχηματίσει καλύτερη και πιο σίγουρη ει-
κόνα για τους υποψηφίους, δεδομένου ότι οι αξιολογήσεις τους
προέρχονταν από διαφορετικούς Αξιολογούντες Λειτουργούς, απο-
φάσισε να συλλέξει και άλλες πληροφορίες γι' αυτούς. Η ενέργεια
αυτή όχι μόνο δεν αντίκειται στο Νόμο, αλλά ήταν και η ορθή, λαμβ-
30 βανομένου υπόψη ότι οι συστάσεις του Προϊσταμένου αποτελούν
ξεχωριστό στοιχείο κρίσης και όχι απλά αναπαραγωγή των μετρή-
σιμων ή απτών στοιχείων των φακέλων. Επιπλέον, σύσταση που
βασίζεται μόνο στα όσα θα μπορούσε και η Ε.Δ.Υ. από μόνη της να
εντοπίσει από τους φακέλους, έχει μηδαμινή σημασία (*Νιόβη Πα-*
35 *παϊωάννου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 659).

Ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή 448/91, ισχυρίστηκε επί-
σης ότι οι συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή πάσχουν και για
το λόγο ότι, όταν προέβαινε στις συστάσεις του, δεν είχε υπόψη του
40 τη μεταγενέστερη απόφαση της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με τις εμπιστευ-
τικές εκθέσεις του αιτητή και ότι το συμπέρασμά του ότι τα εν-
διαφερόμενα μέρη κατείχαν το προσόν της καλής γνώσης της Αγγ-
λικής που απαιτείται από το σχέδιο υπηρεσίας, δεν υποστηρίζεται
από το περιεχόμενο των φακέλων τους.

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του δικηγόρου, απλή ανάγνωση των πρακτικών αποκαλύπτει ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις ορισμένων υποψηφίων προηγήθηκε της σύστασης του Αναπληρωτή Διευθυντή, ο οποίος και ενημερώθηκε για την απόφαση αυτή, πριν προβεί στις συστάσεις του. 5

Αναφορικά με το δεύτερο ισχυρισμό, το προσόν της καλής γνώσης της Αγγλικής απαιτείτο, όπως λέχθηκε από το δικηγόρο της καθ'ης η αίτηση, και από το σχέδιο υπηρεσίας της προηγούμενης θέσης που κατείχαν οι υποψήφιοι. Υπό τις περιστάσεις και σύμφωνα με την υπόθεση *Δημοκρατία ν. Πάμπου Πογιατζή* (1992) 4 Α.Α.Δ. 422, το θέμα δεν έρχοιζε περαιτέρω διερεύνησης. Συνεπώς, και οι ισχυρισμοί αυτοί απορρίπτονται. 10

Όλοι οι αιτητές, πλην του αιτητή στην υπόθεση 305/91, ισχυρίστηκαν ότι οι συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή είναι αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων και ανατιολόγητες. Εδώ πρέπει να λεχθεί ότι η εξέταση του θέματος κατά πόσο οι συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή ήταν ή όχι αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων, πρέπει να γίνει αφού πρώτα εξαιρεθεί το ενδιαφερόμενο μέρος 1, Νέοφυτος Κυρνής, ο οποίος δε συστήθηκε. 15 20

Σύμφωνα με το άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (αφ. 1/90), η Ε.Δ.Υ., κατά τη διενέργεια προαγωγών, λαμβάνει δεόντως υπόψη τις αιτιολογημένες συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση. 25

Δεν υπάρχει συγκεκριμένος ορισμός για το τι είναι δέουσα αιτιολογία, αλλά συναρτάται με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε περίπτωσης. Μια δέοντως αιτιολογημένη σύσταση θα πρέπει κατά τη γνώμη μου, ν' αποκαλύπτει όχι μόνο τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε, αλλά επίσης και τους λόγους της προτίμησης των συστηθέντων, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όπου οι υποψήφιοι, όπως αποκαλύπτεται από τα αντικειμενικά στοιχεία των φακέλων τους, είναι περίπου ίσοι μεταξύ τους, ή σε περιπτώσεις όπου η σύσταση δεν συνάδει πλήρως με την εικόνα που παρουσιάζουν οι φακέλοι των υποψηφίων. 30 35

Στην υπόθεση *Αίγλη Παντελάκη και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1686, λέχθηκαν τα ακόλουθα, με τα οποία συμφωνώ: 40

“Πιστεύω ότι μετά τη θέσπιση της πρόνοιας του άρθρου 35(4) του νέου Νόμου η επάρκεια της αιτιολογίας της σύστασης του Προϊσταμένου του Τμήματος θα πρέπει να ελέγχεται δικαστικά με τα ίδια ακριβώς κριτήρια και τις ίδιες ακριβώς συνέπειες που

ελέγχεται η οποιαδήποτε απόφαση της ίδιας της Ε.Δ.Υ. και ότι αιτιολογία που δεν παρέχει δυνατότητα πλήρους ελέγχου από το Δικαστήριο δε συνιστά αιτιολογία σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 35(4) του Νόμου αρ. 1/90.”.

5

Το πλήρες κείμενο των συστάσεων του Αναπληρωτή Διευθυντή παρατέθηκε προηγουμένως. Από αυτό δεν αποκαλύπτονται οι λόγοι της προτίμησης των συστηθέντων ενδιαφερομένων μερών αντί ορισμένων από τους αιτητές. Από τα στοιχεία των φακέλων φαίνεται ότι ο αιτητής Αδαμίδης (υπόθεση 296/91) και το ενδιαφερόμενο μέρος 5, Ανδρέας Αντωνίου, έχουν περίπου τις ίδιες αξιολογήσεις και προσόντα (έχουν και οι δύο το πρόσθετο προσόν), ο αιτητής όμως είναι αρχαιότερος του ενδιαφερόμενου μέρους κατά 1 χρόνο και 3 μήνες στην τελευταία τους θέση. Το ίδιο συμβαίνει και στην περίπτωση του αιτητή Παπαγεωργίου (Υπόθεση 304/91), σε σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα μέρη 2, 3 και 4. Οι αξιολογήσεις τους είναι περίπου ίσες (πλην του ενδιαφερόμενου μέρους Αργυρού του οποίου οι αξιολογήσεις κατά το έτος 1979 και 1989 είναι κάπως κατώτερες), δεν έχει κανένας από αυτούς το πρόσθετο προσόν και ο αιτητής υπερέχει των ενδιαφερομένων μερών σε αρχαιότητα. Η υπεροχή του αιτητή σε αρχαιότητα, η οποία είναι στον προηγούμενο του τελευταίου βαθμό, κυμαίνεται από 11 1/2 μήνες έως 4 χρόνια και 11 1/2 μήνες. Η αρχαιότητα είναι, σύμφωνα με το Νόμο, ένα από τα ουσιώδη στοιχεία κρίσεως σε περίπτωση προαγωγών. Στην πολύ πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας *Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 77, λέχθηκαν τα ακόλουθα, σχετικά με την αρχαιότητα:

“Η αρχαιότητα δε συναρτάται μόνο με την ημερομηνία προαγωγής στη θέση η οποία κατέχεται αλλά επεκτείνεται και στο απώτερο παρελθόν εφόσο η ημερομηνία της τελευταίας προαγωγής των υποψηφίων είναι η ίδια. Εάν η έρευνα του Αρχηγού επεκτεινόταν και στα δεδομένα των υποψηφίων πριν την 1/5/77, αυτή θα απεκάλυπτε ότι ο εφεσείων ήταν αρχαιότερος των δύο ανθυποψηφίων με σημείο αναφοράς την ημερομηνία ένταξής τους στην αστυνομική Δύναμη που στην περίπτωση του εφεσείωντα ήταν η 1/3/55, ενώ του Μ. Σολομωνίδη η 30/9/58 και του Α. Δημητριάδη η 19/10/59.

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι η πλάνη ως προς την αρχαιότητα αφορούσε ουσιώδες στοιχείο, δεδομένου ότι η αρχαιότητα συνιστά παράγοντα ήσσονος σημασίας ο οποίος κατατάσσεται σε αμελητέο στοιχείο για τον προσδιορισμό των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή. Διαφωνούμε. Ο νομοθέτης

ορίζει την αρχαιότητα ως ένα από τα ουσιαστικά στοιχεία για την κρίση των υποψηφίων για προαγωγή. Το γεγονός ότι ο παράγοντας αυτός δεν είναι ρηθμιστικός για τις διεκδικήσεις και υπολείπεται σε σπουδαιότητα των άλλων παραγόντων που προσδιορίζουν την αξία των υποψηφίων, δεν εξουδετερώνει ούτε καταργεί τη σημασία του ως ουσιαστικό στοιχείο κρίσεως για την καταλληλότητα των υποψηφίων για προαγωγή.” 5

Η γενική αναφορά του Αναπληρωτή Διευθυντή ότι συνέλεξε πληροφορίες για τους υποψηφίους και ότι έλαβε επίσης, υπόψη την τρέχουσα επίδοσή τους για το έτος 1990, δεν συμπληρώνει το κενό υπό τις περιστάσεις, αφού δεν αποκαλύπτονται οι λόγοι της προτίμησης των ενδιαφερομένων μερών. Οι συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή δεν πληρούν κατά τη γνώμη μου, την απαίτηση της αιτιολογημένης σύστασης. 10 15

Για το λόγο αυτό, η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί όσον αφορά την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 2-5, συμπεριλαμβανομένων, αφού η Ε.Δ.Υ. στηρίχθηκε στις αναιτιολόγητες συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή τις οποίες και υιοθέτησε. Η ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών σε μια προσφυγή, έχει ως συνέπεια την κατάργηση της δίκης σε όλες τις προσφυγές που συνεκδικάζονται. Γι' αυτό δε θ' ασχοληθώ με τους υπόλοιπους λόγους ακυρώσεως στην έκταση που σχετίζονται με τα πιο πάνω ενδιαφερόμενα μέρη. 20 25

Απομένει η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους 1, η οποία προσβάλλεται από όλους τους αιτητές.

Ένας γενικός ισχυρισμός των αιτητών, είναι ότι η Ε.Δ.Υ. ενήργησε κάτω από πλάνη όσον αφορά την εκτίμηση των στοιχείων κρίσεως των υποψηφίων και ότι οι αιτητές υπερέχουν του ενδιαφερόμενου μέρους. Έγιναν επίσης ισχυρισμοί ότι δεν παρέχεται, στο πρακτικό της Ε.Δ.Υ., η απαιτούμενη ειδική αιτιολογία για την παραγνώριση της σύστασης του Αναπληρωτή Διευθυντή, όσον αφορά τον αιτητή Μαυρομμάτη (Υπόθεση 305/91) και του πρόσθετου προσόντος των αιτητών Αδαμίδα και Σολωμού (Υποθέσεις 296/91 και 467/91 αντίστοιχα). 30 35

Το σχετικό μέρος των πρακτικών της Ε.Δ.Υ., ημερομηνίας 21/12/90, έχει ως εξής: 40

“Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους.

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων.

- 5 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, υιοθέτησε τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή για τους Ευαγόρα Λοιζίδη, Ευριπίδη Γεωργίου, Αργυρό Αργυρού και Ανδρέα Αντωνίου. Αντίθετα, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να υιοθετήσει τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή για το Μιχαλάκη Μαυρομμάτη και αντί αυτού επέλεξε το Νεόφυτο Κυρνή, ο οποίος έχει αρχαιότητα τεσσάρων περίπου ετών έναντι όλων των υποψηφίων και του οποίου οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις είναι "Εξαιρετες" και μάλιστα στα δύο τελευταία χρόνια η αξιολόγησή του ήταν 11-1-0. Η Επιτροπή δεν παράλειψε να σημειώσει ότι μερικοί άλλοι υποψήφιοι διαθέτουν το πρόσθετο προσόν, ωστόσο, λαμβανομένων υπόψη των τριών κριτηρίων στο σύνολό τους και αποδίδοντας τη δέουσα σημασία στις συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή, έκρινε ότι οι επιλεγέντες υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και επομένως δεν είναι δυνατόν το πρόσθετο προσόν να ανατρέψει την πλάστιγγα."
- 10
- 15
- 20

- Βρίσκω τον ισχυρισμό των αιτητών βάσιμο. Η Ε.Δ.Υ., όπως φαίνεται από το πιο πάνω απόσπασμα, έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους. Το συμπέρασμά της όμως, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος έχει εξαιρετες εμπιστευτικές εκθέσεις δεν υποστηρίζεται από το περιεχόμενο του εμπιστευτικού φακέλου του (Τεκμήριο 10(β)), από το οποίο φαίνεται ότι μόνο στις τρεις τελευταίες από αυτές αξιολογήθηκε ως εξαιρετος.
- 25

- 30 Για το λόγο αυτό, θεωρώ ότι η προαγωγή και αυτού του ενδιαφερόμενου μέρους πρέπει ν' ακυρωθεί.

- Ως αποτέλεσμα, η επίδικη απόφαση ακυρώνεται για τους λόγους που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Ενόψει της καταλήξεώς μου αυτής, δε θ' ασχοληθώ με τη σύγκριση των υποψηφίων.
- 35

Δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.